

จัดทำแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่าง ข้อมูลที่ต้องรวบรวมและทีมที่ต้องใช้

โดย เอกสยาม ชัยศรี ที่ปรึกษากฎหมาย
บริษัท เอกสยาม แอนด์ पार्टเนอร์ส จำกัด

เนื้อหานี้เป็นข้อมูลกฎหมายทั่วไป ไม่ใช่ความเห็นทางกฎหมายเฉพาะกรณี การพิจารณาแต่ละเรื่องต้องอาศัยข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของเรื่องนั้น ฉบับออนไลน์ที่ปรับปรุงล่าสุดอยู่ที่ <https://eksiamtax.com/articles/who-prepares-globe-information-return.html>

อธิบายให้ง่ายที่สุด: งานนี้ต้องใช้ความรู้สามอย่างพร้อมกัน คือ อ่านงบการเงินรวมของทั้งกลุ่มเป็น รู้กฎหมายภาษีไทย และเข้าใจกติกาสากลที่กฎหมายไทยอ้างอิง งานนี้เริ่มต้นที่งบการเงินรวมของกลุ่ม ซึ่งมักจัดทำโดยบริษัทแม่ในต่างประเทศ ไม่ได้เริ่มที่งบของบริษัทในไทย ขอบเขตงานจึงต่างจากงานบัญชีและภาษีประจำปี และต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของฝ่ายบัญชี ฝ่ายภาษี และที่ปรึกษา กลุ่มที่มีบัตรส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment: BOI) หรือมีหลายบริษัทในไทย มักมีประเด็นที่ต้องใช้ดุลพินิจมากกว่า จึงควรมีผู้เชี่ยวชาญร่วมดูแลตั้งแต่ต้น

ย่อหน้าสรุปเพื่อให้เห็นภาพรวมอย่างรวดเร็ว รายละเอียด ตัวบทกฎหมาย และแหล่งอ้างอิงทั้งหมดอยู่ในเนื้อหาถัดจากนี้

งานนี้ต้องใช้ความรู้สามอย่างพร้อมกันในเรื่องเดียว คือ อ่านงบการเงินรวมของทั้งกลุ่มเป็น รู้กฎหมายภาษีไทย และเข้าใจกติกาสากลที่กฎหมายไทยอ้างอิง¹ ที่ต้องย้ำคำว่า "พร้อมกัน" เพราะถ้าแยกให้คนละคนทำแล้วส่งต่อกันเป็นทอด ๆ ตัวเลขมักออกมาไม่ตรงกัน งบบอกอย่าง แบบที่ยื่นบอกอย่าง และคำตอบที่ให้บริษัทแม่ก็เป็นอีกอย่าง

เหตุที่ต้องเน้นคำว่า "พร้อมกันในเรื่องเดียว" เพราะการมีคนที่เก่งทั้งสามด้านคนละคนแล้วส่งงานต่อกันเป็นทอด ๆ มักได้ผลลัพธ์ที่ไม่สอดคล้องกัน ตัวเลขในงบการเงินไม่ตรงกับที่ยื่น สมมติฐานที่ใช้ตอบผู้สอบบัญชีไม่ตรงกับที่ใช้คำนวณภาษี และคำอธิบายที่ให้บริษัทแม่ไม่ตรงกับที่ให้กรมสรรพากร ความไม่สอดคล้องเหล่านี้คือสิ่งที่ปรากฏชัดเมื่อ ประเทศไทย เริ่ม แลกเปลี่ยน ข้อมูล กับ ประเทศ ภาษี คู่สัญญา ภายใน เดือน ธันวาคม 2570²

ตอบทันที: งานนี้ต้องใช้ความสามารถอะไรบ้าง

ความสามารถ	ใช้ทำอะไรในงานนี้	ถ้าขาดแล้วเกิดอะไร
งบการเงินรวมและมาตรฐานการรายงานทางการเงิน	ดึงกำไรทางบัญชีตามบ่งกลุ่ม รายการ ภาษีเงินได้รายการตัดบัญชี และมูลค่าสุทธิตามบัญชีของสินทรัพย์	ใช้ตัวเลขผิดฐานตั้งแต่ต้น ทำให้ทั้งอัตรา ภาษีที่แท้จริง (Effective Tax Rate: ETR) และส่วนหักคลาดเคลื่อน
กฎหมายภาษีไทย	ระบุหน้าที่ยื่น การมอบหมายผู้ยื่นแทน ความรับผิดชอบ เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม และ สิทธิประโยชน์ที่ได้รับ	ยื่นไม่ครบหรือมอบหมายไม่ถูกวิธี จน เกิดความรับผิดที่ป้องกันได้
หลักเกณฑ์ของ องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development: OECD)	ปรับปรุงรายการจากงบการเงินไปสู่เงิน ได้รวมสุทธิและภาษีในขอบข่าย ระหว่าง ที่กฎหมายลำดับรองยังไม่ครบ	ไม่มีฐานอ้างอิงรองรับสมมติฐาน ทำให้ผู้ สอบบัญชีและเจ้าพนักงานโต้แย้งได้

สังเกตว่าทั้งสามแถวเชื่อมกันเป็นห่วงโซ่เดียว ผลลัพธ์ของแถวแรกเป็นวัตถุดิบของแถวที่สาม และข้อสรุปของแถวที่สาม ต้อง ถูก นำ กลับมาวางใน กรอบ หน้า ที่ตาม แถว ที่สอง งาน นี้ จึง เป็นงาน ที่ต้อง เดิน ไป กลับ ระหว่างสามมุมมองหลายรอบ ไม่ใช่งานที่ส่งต่อทางเดียวจบ

งานภาษีส่วนเพิ่มเริ่มที่งบการเงินรวม ผ่านหลักเกณฑ์ระหว่างประเทศ แล้วจบที่กฎหมายไทย: หากขาดมุมใดมุมหนึ่ง ผลลัพธ์ที่ปลายทางมักคลาดเคลื่อน

II GloBE Information Return คืออะไร และใครมีหน้าที่ยื่นตามกฎหมายไทย

แบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ หรือ มาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ (Global Anti-Base Erosion: GloBE) Information Return เป็นเอกสารหลักในเชิงเนื้อหาของระบบนี้ ประกอบด้วยข้อมูลโครงสร้างกลุ่ม ข้อมูลรายประเทศ การคำนวณอัตราภาษีที่แท้จริง และการคำนวณภาษีส่วนเพิ่ม โดยมีรูปแบบมาตรฐานร่วมกันระหว่างประเทศเพื่อให้แลกเปลี่ยนกันได้

ตามกฎหมายไทย นิติบุคคลในเครือ (Constituent Entity) ที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยทุกรายมีหน้าที่ยื่น เว้นแต่จะมอบหมายให้นิติบุคคลในเครือรายหนึ่งซึ่งตั้งอยู่ในประเทศไทยยื่นแทน โดยต้องแจ้งชื่อและเลขประจำตัวผู้เสียภาษีของผู้มอบหมายต่อกรมสรรพากรพร้อมการยื่น นอกจากนี้ยังมีข้อยกเว้นกรณีที่นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด (Ultimate Parent Entity: UPE) หรือ ผู้ได้รับมอบหมายซึ่ง ตั้งอยู่ในประเทศที่มีความตกลงระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจกับประเทศไทยได้ยื่นรายงานนั้นแล้ว³

กำหนดยื่นคือภายใน 15 เดือนนับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด และขยายเป็น 18 เดือนสำหรับรอบแรก กลุ่มที่รอบบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2568 จึงมีกำหนดยื่นครั้งแรกภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2570 กำหนดนี้ดูโกล แต่ข้อมูลที่ต้องใช้เป็นข้อมูลของรอบบัญชีที่ปิดไปแล้ว การเลือกผู้รับผิดชอบจึงเป็นเรื่องที่ต้องตัดสินใจก่อนสิ้นรอบบัญชี ไม่ใช่ก่อนวันครบกำหนดยื่น

III งานนี้ต่างจากงานบัญชีและภาษีประจำปีอย่างไร

งานบัญชีและภาษีประจำปีของกิจการในไทย ได้แก่ การบันทึกบัญชี การจัดทำงบการเงิน และการยื่นแบบตามประมวลรัษฎากร เริ่มจากเอกสารของบริษัทเดียว จบที่แบบแสดงรายการของบริษัทนั้น และอ้างอิงกฎหมายไทยเป็นหลัก

งานภาษีส่วนเพิ่มมีจุดตั้งต้นและจุดสิ้นสุดคนละที่ จุดตั้งต้นคืองบการเงินรวมของกลุ่มซึ่งอยู่นอกประเทศ จุดสิ้นสุดคือแบบรายงานที่ต้องสอดคล้องกับที่กลุ่มยื่นในประเทศอื่น และกฎเกณฑ์ที่ใช้ระหว่างทางเป็นหลักเกณฑ์ระหว่างประเทศที่ยังไม่มีคำแปลอย่างเป็นทางการครบทุกส่วน ความต่างนี้เป็นเรื่องขอบเขตของงาน ฝ่ายบัญชีเป็นผู้ถือข้อมูลตั้งต้นที่สำคัญที่สุด งานนี้จึงต้องให้ฝ่ายบัญชี ฝ่ายภาษี และที่ปรึกษาทำงานร่วมกันตั้งแต่ต้น

ตัวอย่างที่เห็นชัดคือคำถามว่า "ค่าตอบแทนลูกจ้าง" หมายถึงอะไร ในงานบัญชีตามปกติ ค่าตอบคือยอดในบัญชีเงินเดือน แต่ในงานนี้ ต้องพิจารณาตามนิยามที่กำหนดในประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีส่วนเพิ่ม (ฉบับที่ 4) ซึ่งครอบคลุมกว้างกว่า และต้องนับจำนวนลูกจ้างแบบเทียบเท่าการทำงานเต็มเวลาตามหลักเกณฑ์ใน ประกาศฉบับที่ 5 ซึ่งเป็นวิธีนับที่ระบบเงินเดือนของไทยส่วนใหญ่ไม่ได้ออกแบบมารองรับ⁴

IV ทำเองหรือจ้าง: เกณฑ์ตัดสินที่ใช้ได้จริง

ลักษณะของกลุ่ม	แนวทางที่มักเหมาะสม
มีนิติบุคคลในไทยรายเดียว เสียภาษีเต็มอัตรา ไม่มีสิทธิประโยชน์	ทำเองได้ โดยขอให้ผู้เชี่ยวชาญสอบทานและช่วยจัดทำเอกสารสนับสนุนข้อสรุป
มีนิติบุคคลในไทยหลายราย แต่ทุกรายเสียภาษีเต็มอัตรา	ทำเองได้บางส่วน แต่ควรให้ผู้เชี่ยวชาญวางโครงสร้างการมอบหมายผู้ยื่นและการรวมข้อมูล
มีบัตรส่งเสริมการลงทุนหรือสิทธิประโยชน์ทางภาษีอื่น	ควรให้ผู้เชี่ยวชาญ เพราะเป็นกรณีที่มีภาษีส่วนเพิ่มเกิดขึ้นจริงและมีทางเลือกเชิงกลยุทธ์ให้ตัดสินใจ
มีสถานประกอบการถาวร กิจกรรมร่วมค้า หรือโครงสร้างพิเศษ	ควรให้ผู้เชี่ยวชาญ เพราะการพิจารณาประเทศที่ตั้งและการนับหน่วยมีกฎเกณฑ์เฉพาะ
เป็นบริษัทแม่ในไทยที่มีบริษัทลูกในต่างประเทศ	ควรให้ผู้เชี่ยวชาญ เพราะเข้ากลไกการรวมเงินได้ (Income Inclusion Rule: IIR) ซึ่งต้องประเมินอัตราภาษีที่แท้จริงของทุกประเทศที่ลงทุน

หลักในการตัดสินไม่ใช่ขนาดของบริษัท แต่คือจำนวนจุดที่ต้องใช้ดุลพินิจ กลุ่มที่ทุกอย่างตรงไปตรงมามีจุดใช้ดุลพินิจน้อย งานจึงเป็นงานรวบรวมข้อมูลเป็นหลัก ขณะที่กลุ่มที่มีสิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือโครงสร้างซับซ้อน มีจุดใช้ดุลพินิจหลายจุด และแต่ละจุดมีผลต่อจำนวนเงินอย่างมาก

V สามคำถามที่ทีมควรตอบให้ได้ก่อนเริ่มงาน

ไม่ว่าจะทำเองหรือใช้ที่ปรึกษา ทีมที่รับผิดชอบควรตอบสามคำถามต่อไปนี้ให้ได้ก่อนเริ่มงาน คำตอบทั้งสามข้อเป็นตัวกำหนดลำดับงานและข้อมูลที่ต้องรวบรวม

คำถามที่หนึ่ง: จะเริ่มจากเอกสารใดในการยืนยันสถานะการเข้าข่าย คำตอบที่ถูกต้องคือผังโครงสร้างกลุ่มที่ระบุนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด และรายได้ตามงบการเงินรวมย้อนหลัง 4 รอบระยะเวลาบัญชี งบการเงินของบริษัทในไทยและแบบ ภ.ง.ด.50 เป็นข้อมูลที่ใช้ในขั้นต่อไป ไม่ใช่จุดตั้งต้นของการยืนยันสถานะ

คำถามที่สอง: จะปรับปรุงรายการจากงบการเงินไปสู่เงินได้รวมสุทธิด้วยฐานอ้างอิงใด คำตอบที่ถูกต้องต้องอ้างอิงถึงหลักเกณฑ์ของ OECD ประกอบมาตรา 23 แห่งพระราชกำหนด และต้องรู้ว่ากฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์การปรับปรุงรายได้ รายจ่าย และภาษีในขอบข่ายยังอยู่ระหว่างดำเนินการ แนวทางที่ใช้จึงควรระบุมความไม่แน่นอนนี้ไว้ในกระดาษทำการตั้งแต่ต้น

คำถามที่สาม: จะจัดการอย่างไรเมื่อกฎหมายลำดับรองประกาศใช้ภายหลังและทำให้ตัวเลขเปลี่ยน คำตอบที่ถูกต้องต้องพูดถึงการปรับปรุงผลต่างในงบการเงินตามแนวทางของสภาวิชาชีพบัญชี และการออกแบบกระดาษทำการให้คำนวณซ้ำได้ การวางแผนเรื่องนี้ไว้ล่วงหน้าช่วยให้ปรับตัวเลขได้โดยไม่ต้องเริ่มงานใหม่

VI กฎหมายเปรียบเทียบต่างประเทศ: บทเรียนจากประเทศที่ยื่นไปก่อนแล้ว

ประเทศที่เริ่มใช้กฎหมายนี้ก่อนไทยหลายปีให้บทเรียนที่ใช้ประหยัดเวลาได้ ตามการรวบรวมของ PwC หลักการภาษีเงินได้ นิติบุคคล ขั้นต่ำ ระดับโลก เสาหลักที่สอง (Pillar Two) Country Tracker ประเทศในสหภาพยุโรปและสหราชอาณาจักรเริ่มใช้กฎการรวมเงินได้สำหรับรอบบัญชีที่เริ่มตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2566 ญี่ปุ่นเริ่ม 1 เมษายน 2567 เกาหลีใต้และออสเตรเลียเริ่ม 1 มกราคม 2567 ขณะที่ประเทศไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย และอินโดนีเซียเริ่ม 1 มกราคม 2568⁵

บทเรียนที่ซ้ำกันในหลายประเทศมีสองข้อ ข้อแรกคือ ปัญหาส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ที่ความยากของกฎหมาย แต่อยู่ที่การเก็บข้อมูล โดยเฉพาะจำนวนลูกจ้างแบบเทียบเท่าการทำงานเต็มเวลาและมูลค่าสุทธิตามบัญชีของสินทรัพย์ที่มีตัวตนต้นงวดและปลายงวด ซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่มีใครเคยต้องรายงานมาก่อน ข้อที่สองคือ กลุ่มที่ให้บริษัทในแต่ละประเทศต่างคนต่างทำ มักพบความไม่สอดคล้องกันเมื่อรวมข้อมูลระดับกลุ่ม และต้องกลับมาทำใหม่

สำหรับประเทศไทยยังมีข้อแตกต่างที่ควรทราบ คือไทยเริ่มใช้ทั้งสามกลไกพร้อมกันตั้งแต่วรอบปี 2568 ขณะที่สิงคโปร์ มาเลเซีย และเวียดนามยังไม่ได้ประกาศใช้กฎการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือ (Undertaxed Profits Rule: UTPR) ทีมที่ทำงานนี้ในไทยจึงต้องเข้าใจกลไกการปันส่วนภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือด้วย ซึ่งกรมสรรพากรได้ออกประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีส่วนเพิ่ม (ฉบับที่ 5) รองรับไว้แล้ว⁴ ไม่ใช่เข้าใจเพียงภาษีส่วนเพิ่มภายในประเทศ (Domestic Minimum Top-up Tax: DMTT) อย่างเดียว

VII การเตรียมทีมและตารางเวลา

สิ่งที่ควรตัดสินใจก่อนอื่นคือใครเป็นเจ้าของงานภายในองค์กร งานนี้ครอบคลุมระหว่างฝ่ายบัญชี ฝ่ายภาษี และฝ่ายบุคคล หากไม่มีเจ้าของที่ชัดเจน ข้อมูลจะไม่ถูกเก็บระหว่างปี และทุกอย่างจะไปกองอยู่ที่ช่วงปิดงบพร้อมกัน การกำหนดเจ้าของงานเป็นเรื่องที่ทำได้ทันทีโดยไม่มีต้นทุน และให้ผลตอบแทนสูงที่สุดในบรรดางานทั้งหมดในเรื่องนี้

เรื่องที่สองคือ การกำหนดขอบเขตงานให้ชัด งานกรอกข้อมูล และยื่นแบบตามกำหนดเพียงพอเมื่อไม่มีประเด็นต้องใช้ดุลพินิจ ส่วนกลุ่มที่มีประเด็นต้องใช้ดุลพินิจ ควรกำหนดขอบเขตงานให้ครอบคลุมอีกสามเรื่อง หนึ่ง การยืนยันสถานะการเข้าข่ายพร้อมเอกสารที่ใช้ยืนยันกับผู้สอบบัญชีและบริษัทแม่ได้ สอง การจัดทำกระดาษที่ระบุสมมติฐานและฐานอ้างอิงไว้ครบ เพื่อให้ปรับปรุงซ้ำได้เมื่อกฎหมายลำดับรองประกาศใช้ และสาม การเชื่อมผลลัพธ์กลับไปที่การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ เช่น ทางเลือกแปลงสิทธิตามบัตรส่งเสริมการลงทุน ซึ่งเป็นการตัดสินใจที่แก้ไขไม่ได้ในภายหลัง

เรื่องที่สาม คือ การวาง ตารางเวลา แบบ ย้อนกลับ จาก วัน ครบกำหนด ยื่น โดย เพื่อ เวลา สำหรับ รอบ การสอบทาน ของ บริษัทแม่ และ ผู้สอบบัญชี ซึ่งมักเป็นขั้นตอนที่ใช้เวลานานกว่าการคำนวณเอง กลุ่มที่วางตารางไว้ล่วงหน้าจะมีเวลาแก้ไขเมื่อพบประเด็น ส่วนกลุ่มที่เริ่มใกล้กำหนดมักต้องเลือกระหว่างยื่นทันเวลากับยื่นให้ถูกต้อง แนวทางที่เหมาะสมของแต่ละกลุ่มขึ้นอยู่กับโครงสร้าง จำนวนนิติบุคคล และระบบข้อมูลที่มีอยู่จริงเป็นรายกรณี

สรุปสาระสำคัญ

- งานนี้ต้องใช้สามความสามารถพร้อมกัน คือ งบการเงินรวม กฎหมายภาษีไทย และหลักเกณฑ์ของ OECD
- จุดตั้งต้นคืองบการเงินรวมของกลุ่ม ไม่ใช่งบการเงินหรือแบบ ภ.ง.ด.50 ของบริษัทในไทย
- นิติบุคคลในเครือในไทยทุกรายมีหน้าที่ยื่น เว้นแต่มอบหมายให้รายหนึ่งยื่นแทน หรือเข้าช้อยกเว้นกรณีมีการยื่นในต่างประเทศภายใต้ความตกลงที่ใช้บังคับได้
- ปัจจัยตัดสินว่าจะทำเองหรือจ้าง ไม่ใช่ขนาดบริษัท แต่คือจำนวนจุดที่ต้องใช้ดุลพินิจ โดยเฉพาะเมื่อมีบัตรส่งเสริมการลงทุน
- สามคำถามที่ทีมควรตอบให้ได้ก่อนเริ่มงาน: เริ่มจากเอกสารใด, ปรับปรุงรายการด้วยฐานอ้างอิงใด, จัดการอย่างไรเมื่อกฎหมายลำดับรองประกาศใช้ภายหลัง
- บทเรียนจากประเทศที่เริ่มก่อน: ปัญหาอยู่ที่การเก็บข้อมูล ไม่ใช่ความยากของกฎหมาย

คำถามที่พบบ่อย

GloBE Information Return คืออะไร ใครต้องยื่น

คือแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ ซึ่งแสดงโครงสร้างกลุ่มข้อมูลรายประเทศ การคำนวณอัตราภาษีที่แท้จริง และการคำนวณภาษีส่วนเพิ่ม นิติบุคคลในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่น เว้นแต่เข้าช้อยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด

งานนี้แบ่งกันอย่างไรระหว่างฝ่ายบัญชี ฝ่ายภาษี และที่ปรึกษา

ฝ่าย บัญชี เป็นผู้ถือข้อมูล ตั้งต้น ได้แก่ งบการเงิน รวม ของ กลุ่ม รายการ ภาษีเงินได้ รอ การ ตัด บัญชี ค่าตอบแทนลูกจ้าง และมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตน ฝ่ายภาษีและที่ปรึกษาปรับปรุงรายการตามหลักเกณฑ์ของ OECD แล้วเชื่อมกลับมาที่หน้าที่ตามกฎหมายไทย เช่น การมอบหมายผู้ยื่นและกำหนดเวลายื่น งานนี้จึงต้องอาศัยทั้งความเข้าใจมาตรฐานการรายงานทางการเงินและกฎหมายภาษีระหว่างประเทศ และได้ผลดีที่สุดเมื่อทั้งสามฝ่ายทำงานร่วมกันตั้งแต่ต้น

ควรทำเองหรือจ้างข้างนอก

ขึ้นอยู่กับ จำนวน นิติบุคคลในไทย ความซับซ้อน ของสิทธิประโยชน์ ทาง ภาษี และ ความพร้อม ของ ระบบข้อมูล กลุ่มที่มีบริษัทเดียวและเสียภาษีเต็มอัตราอาจต้องการเพียงการสอบทานและจัดทำเอกสารสนับสนุน ขณะที่กลุ่มที่มีหลายบริษัทและมีบัตรส่งเสริมการลงทุนมักต้องการการคำนวณเต็มรูปแบบ

ควรเริ่มเตรียมเมื่อไหร่

ควรเริ่มก่อนสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี เพราะข้อมูลที่ต้องใช้เกิดขึ้นระหว่างปีและรวบรวมย้อนหลังได้ยาก โดยเฉพาะจำนวนลูกจ้างแบบเทียบเท่าการทำงานเต็มเวลาและมูลค่าสุทธิตามบัญชีของสินทรัพย์ที่มีตัวตนต้นงวดและปลายงวด

ก่อนเริ่มงาน ทีมควรตอบคำถามใดให้ได้

ควรถามสามคำถาม คือ จะเริ่มจากเอกสารใดในการยืนยันสถานะการเข้าข่าย จะปรับปรุงรายการจากงบการเงินไปสู่เงินได้รวมสุทธิด้วยฐานอ้างอิงใด และ จะจัดการ อย่างไร เมื่อกฎหมายลำดับรอง ประกาศใช้ภายหลังและทำให้ตัวเลขเปลี่ยน คำตอบต่อสามคำถามนี้กำหนดลำดับงานและข้อมูลที่ต้องรวบรวม ไม่ว่าจะทำเองหรือใช้ที่ปรึกษา

บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องและแหล่งอ้างอิง

1. พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. 2567 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 141 ตอนที่ 82 ก วันที่ 26 ธันวาคม 2567, มาตรา 23 ว่าด้วยการตีความตามเจตนารมณ์ของมาตรการป้องกัน การกีดกัน ฐานภาษี ระหว่างประเทศ อ้างตาม เอกสาร คำถาม-คำตอบ ของ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ ลงวันที่ 10 มีนาคม 2568
2. ข่าวประชาสัมพันธ์กรมสรรพากร ฉบับที่ 16/2569 ลงวันที่ 16 มิถุนายน 2569 เรื่อง การเข้าร่วมเป็นภาคีความตกลง GloBE ความตกลงพหุภาคีระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ (Multilateral Competent Authority Agreement: MCAA) ซึ่งระบุกำหนดเริ่มแลกเปลี่ยน แบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกัน การกีดกัน ฐานภาษี ระหว่างประเทศ (GloBE Information Return: GIR) ครั้งแรกภายในเดือนธันวาคม 2570
3. หน้าที่ยื่น การมอบหมาย ผู้ยื่น แทน และ ข้อยกเว้น กรณี มีการยื่น ใน ต่างประเทศ ตาม พระราชกำหนด ภาษี ส่วนเพิ่ม พ.ศ. 2567 มาตรา 54 มาตรา 55 และ มาตรา 56, หน้าที่ยื่น และ กำหนดเวลา 15 เดือน ขยาย เป็น 18 เดือน สำหรับ รอบระยะเวลา บัญชี แรก ตาม พระราชกำหนด ภาษี ส่วนเพิ่ม พ.ศ. 2567 มาตรา 54 มาตรา 55 และ มาตรา 57 (ยื่นต่อกรมสรรพากร "ภายใน สิบห้า เดือน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น") และ มาตรา 58 (กำหนดเวลาดังกล่าว สำหรับ รอบระยะเวลา บัญชี แรก ที่อยู่ในบังคับ "ให้ขยาย เป็น เวลา สิบแปด เดือน นับแต่วัน ที่ กำหนด ไว้ ใน มาตรา ดังกล่าว") ด้วย พิจารณา ระบบ สืบค้น กฎหมาย ของ สำนักงาน คณะ กรรมการ กฤษฎีกา (searchlaw.ocs.go.th)
4. ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับ ภาษี ส่วนเพิ่ม (ฉบับที่ 4) และ (ฉบับที่ 5) ว่าด้วยการคำนวณค่าตอบแทนลูกจ้างและมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตน และการพิจารณาจำนวนลูกจ้างและมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตนในการคำนวณภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือที่ประเทศไทย ได้รับการปันส่วน ดูรวมที่ rd.go.th/68005.html
5. กำหนดเวลาเริ่มใช้บังคับรายประเทศ รวบรวมจาก PwC Pillar Two Country Tracker (ฉบับสรุป) ผู้อ่านควรตรวจสอบสถานะล่าสุดก่อนใช้อ้างอิงในการตัดสินใจ

